

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DAB-II.054.6.2025
Warszawa, 11 września 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 11587 Pani Poseł Jolanty Niezgodzkiej.

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na ww. interpelację w sprawie tzw. hoteli pracowniczych w domach jednorodzinnych oraz związanymi z tym uciążliwościami, przedstawiam następujące informacje i wyjaśnienia.

Odnosnie do pytania pierwszego w zakresie dotyczącym *uregulowania dopuszczalności najmu zbiorowego w zabudowie jednorodzinnej, z jasnym zakazem prowadzenia działalności hotelowej lub kwaterunkowej bez spełnienia określonych wymogów i zezwoleń*, wyjaśniam, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 814, z późn. zm.), dalej „ustawa Pb”, obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, należy projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej.

Ponadto zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy Pb, obiekt budowlany należy użytkować w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz utrzymywać w należytych stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej, w szczególności w zakresie związanym z wymaganiami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-7 ustawy Pb.

Powyższe potwierdza przepis art. 61 pkt 1 ustawy Pb zgodnie z którym, właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany utrzymywać i użytkować obiekt zgodnie z zasadami, o których mowa w ww. art. 5 ust. 2 ustawy Pb.

Natomiast jeżeli zachodzi potrzeba innego niż dotychczas sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, należy mieć na uwadze regulacje art. 71-71a ustawy Pb. Zgodnie z art. 71 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy Pb przez zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części rozumie się w szczególności:

- podjęcie bądź zaniechanie w obiekcie budowlanym lub jego części działalności zmieniającej warunki: bezpieczeństwa pożarowego, powodziowego, pracy, zdrowotne, higieniczno-sanitarne, ochrony środowiska bądź wielkość lub układ obciążeń,

- podjęcie w obiekcie budowlanym lub jego części działalności zaliczanej do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy Pb, wymaga zgłoszenia właściwemu miejscowo organowi administracji

architektoniczno-budowlanej (starosta/prezydent miasta na prawach powiatu).

W zgłoszeniu należy określić dotychczasowy i zamierzony sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. Do zgłoszenia należy dołączyć:

- 1) opis i rysunek określający usytuowanie obiektu budowlanego w stosunku do granic nieruchomości i innych obiektów budowlanych istniejących lub budowanych na tej i sąsiednich nieruchomościach, z oznaczeniem części obiektu budowlanego, w której zamierza się dokonać zmiany sposobu użytkowania,
- 2) zwięzły opis techniczny, określający rodzaj i charakterystykę obiektu budowlanego oraz jego konstrukcję, wraz z danymi techniczno-użytkowymi, w tym wielkościami i rozkładem obciążeń, a w razie potrzeby, również danymi technologicznymi,
- 3) oświadczenie o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane¹⁾,
- 4) zaświadczenie wójta, burmistrza albo prezydenta miasta o zgodności zamierzonego sposobu użytkowania obiektu budowlanego z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub kopię tej decyzji, w przypadku braku obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 5) ekspertyzę techniczną (lub jej kopię) wykonaną przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności - w przypadku zmiany sposobu użytkowania, o której mowa w art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy Pb,
- 6) w zależności od potrzeb – pozwolenia, uzgodnienia lub opinie wymagane odrębnymi przepisami, w szczególności decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub kopie tych pozwoleń, uzgodnień i opinii.

W przypadku zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, polegającej na podjęciu lub zaniechaniu w obiekcie budowlanym lub jego części działalności zmieniającej warunki bezpieczeństwa pożarowego, zgodnie z art. 71 ust. 2a ustawy Pb, do zgłoszenia należy dołączyć ekspertyzę rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych.

W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada na zgłaszającego, w drodze postanowienia, obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia, wnosi sprzeciw w drodze decyzji (zgodnie z art. 71 ust. 3 ustawy Pb).

Zgłoszenia należy dokonać przed faktycznym dokonaniem zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. Zmiana sposobu użytkowania może nastąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, właściwy organ nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji i nie później niż po upływie 2 lat od doręczenia zgłoszenia (zgodnie z art. 71 ust. 4 ustawy Pb).

Organ administracji architektoniczno-budowlanej, zgodnie z art. 71 ust. 5 ustawy Pb, wnosi sprzeciw, jeżeli zamierzona zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części:

¹⁾ Przez prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, zgodnie z art. 3 pkt 11 ustawy Pb, należy rozumieć tytuł prawny wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, zarządu, ograniczonego praw rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego, przewidującego uprawnienia do wykonywania robót budowlanych.

1) wymaga wykonania robót budowlanych, objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę,

2) narusza ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innych aktów prawa miejscowego albo decyzji o warunkach budowy i zagospodarowania terenu - w przypadku braku obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

3) może spowodować niedopuszczalne:

a) zagrożenia bezpieczeństwa ludzi lub mienia,

b) pogorszenie stanu środowiska lub stanu zachowania zabytków,

c) pogorszenie warunków zdrowotno-sanitarnych,

d) wprowadzenie, utrwalenie bądź zwiększenie ograniczeń lub uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Zgodnie z powyższym, jeżeli podjęcie (lub zaniechanie) w obiekcie budowlanym lub jego części działalności powoduje m.in. zmianę któregośkolwiek z warunków wskazanych w przepisie art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy Pb oznacza to, że następuje zmiana sposobu użytkowania części obiektu budowlanego, która dla swej legalności wymaga uprzedniego dokonania zgłoszenia właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej. Może to również dotyczyć podejmowania działalności hotelarskiej w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych.

Uwzględniając powyższe nie wydaje się zasadne tworzenie specjalnych regulacji odnoszących się do powstawania w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych tzw. hoteli pracowniczych.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że organy nadzoru budowlanego korzystając z obowiązujących regulacji prawnych, po otrzymaniu sygnału o niewłaściwym użytkowaniu obiektu budowlanego lub jego części, czyli niezgodnym z jego przeznaczeniem (np. budynek mieszkalny jednorodzinny, który wynajmowany jest wielu osobom) w każdym przypadku mogą reagować podejmując odpowiednie działania kontrolne, w tym ustalają, czy budynek taki jest użytkowany niezgodnie z jego przeznaczeniem. Jeżeli nielegalna zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części zostanie potwierdzona na podstawie wyników kontroli, organy nadzoru budowlanego podejmują dalsze kroki, takie jak legalizacja zmiany sposobu użytkowania albo nakaz przywrócenia poprzedniego sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części.

Odpowiedzialność za nielegalną zmianę sposobu użytkowania obiektu spoczywa na jego właścicielu lub zarządcy. Nielegalna zmiana sposobu użytkowania skutkuje obowiązkiem wstrzymania użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, przedstawienia odpowiednich dokumentów oraz uiszczenia opłaty legalizacyjnej w celu doprowadzenia do legalizacji samowolnej zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części (art. 71a Pb).

Niezależnie od powyższego podkreślić trzeba, że zjawisko nielegalnej zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części jest trudne do uchwycenia – niezależnie od posiadanych zasobów i narzędzi prawnych przez organy nadzoru budowlanego. Potencjalnie taka zmiana sposobu użytkowania mogłaby mieć miejsce w większości budynków mieszkalnych i nadzór budowlany może podjąć działania dopiero, gdy uzyska wiedzę o takiej praktyce. Z punktu widzenia organów nadzoru budowlanego trudne jest również egzekwowanie decyzji nakazujących przywrócenie obiektów do poprzedniego sposobu użytkowania wydawanych na podstawie art. 71a ust. 4 ustawy Pb. Dlatego wszelkie sugestie i propozycje mające na celu usprawnienie ww. obowiązujących procedur

są analizowane w Ministerstwie Rozwoju i Technologii we współpracy z Głównym Urzędem Nadzoru Budowlanego obsługującym Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego będącego centralnym organem administracji rządowej w sprawach administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego (zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy Pb).

Należy także mieć na uwadze, że przedstawiony w interpelacji problem jest złożony i nie wszystkie kwestie związane z poruszonym zjawiskiem mogą być rozwiązane na gruncie przepisów Prawa budowlanego. Przepisy Prawa budowlanego nie są bowiem aktem prawnym, w którym mogłyby znaleźć się szczególne regulacje dotyczące np. dopuszczalności zawarcia umowy najmu. Na zagadnienie zawarcia umowy najmu lokalu mieszkalnego należy patrzeć w kontekście przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071) – Najem (art. 659 i nast.) i Najem lokalu (art. 680 i nast.). Zatem zakazy zawierania w określonych przypadkach umowy najmu powinny być regulowane na gruncie prawa cywilnego, a nie na gruncie prawa administracyjnego, jakim jest prawo budowlane. Warto także zauważyć, że sama czynność, jaką stanowi podpisanie umowy najmu, nie zmienia warunków, o których mowa w art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy Pb. Warunki te nie zmieniają się jedynie przez fakt podpisania takiej umowy. Z punktu widzenia ustawy Pb kluczowe będzie dopiero to, czy doszło do podjęcia działalności zmieniającej np. warunki bezpieczeństwa pożarowego. Natomiast sama okoliczność, czy miało to miejsce na podstawie umowy, czy nie, jest bez znaczenia z punktu widzenia art. 71 ustawy Pb.

Oprócz wymagań ustawy Pb związanych ze zmianą sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części należy również wskazać, że w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem Wt”, określone zostały warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i związane z nimi urządzenia, ich usytuowanie na działce budowlanej oraz zagospodarowanie działek przeznaczonych pod zabudowę, zapewniające spełnienie wymagań art. 5 i 6 ustawy Pb.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Wt przepisy tego rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2.

Zgodnie z § 3 pkt 4 rozporządzenia Wt przez budynek mieszkalny należy rozumieć:

- a) budynek mieszkalny wielorodzinny,
- b) budynek mieszkalny jednorodzinny.

Przez budynek mieszkalny jednorodzinny należy rozumieć budynek wolnostojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku (zgodnie z art. 3 pkt 2a ustawy Pb).

Natomiast przez budynek zamieszkania zbiorowego należy rozumieć budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, w szczególności: hotel, motel, pensjonat, dom wypoczynkowy, dom wycieczkowy, schronisko młodzieżowe, schronisko, internat, dom studencki, budynek koszarowy, budynek zakwaterowania na terenie zakładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich, a także budynek

do stałego pobytu ludzi, w szczególności dom dziecka, dom rencistów i dom zakonny (§ 3 pkt 5 rozporządzenia Wt).

Zgodnie z powyższym hotele pracownicze są budynkami zamieszkania zbiorowego, tj. przeznaczonymi do okresowego pobytu.

Dodatkowo należy wskazać, że budynki mieszkalne jednorodzinne i budynki zamieszkania zbiorowego muszą spełniać odpowiednie warunki wynikające z rozporządzenia Wt, które w wielu aspektach mogą się różnić. Dla przykładu przepisy dotyczące warunków przeciwpożarowych dla budynku mieszkalnego jednorodzinnego oraz budynku zamieszkania zbiorowego nie są tożsame i mogą w takich przypadkach wykluczać zmianę sposobu użytkowania budynku jednorodzinnego lub powodować konieczność wykonania odpowiednich robót budowlanych celem dostosowania budynku do jego przyszłego przeznaczenia.

Oprócz ww. regulacji prawnych zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części podlega również regułom określonym w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130), dalej „upzp”. Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 upzp ustalenie przeznaczenia terenu oraz określenie sposobów jego zagospodarowania i warunków zabudowy, następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Przepisy dotyczące wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zostały znowelizowane ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1688), dalej „nowelizacja upzp”, która weszła w życie 24 września 2023 r.

Zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem ust. 1 art. 59 upzp, zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z uwzględnieniem art. 50 ust. 1 i art. 86, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy.

Wobec powyższego co do zasady w przypadku braku planu miejscowego inwestorzy zamierzający doprowadzić do zmiany zagospodarowania terenu, a także zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części powinni uzyskać decyzję o warunkach zabudowy. Od tej zasady przewidziano wyjątek wskazany w art. 59 ust. 2 upzp zgodnie z którym, do jednorazowej, trwającej do roku, zmiany zagospodarowania terenu lub zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

Należy mieć na uwadze, że postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu jest prowadzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.), dalej: „Kpa”. W takim przypadku organ właściwy do wydania decyzji tj. wójt, burmistrz, prezydent miasta ustala strony postępowania, którymi są w szczególności właściciele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości, na które oddziałuje planowana inwestycja. Zawiadomione strony mają prawo do czynnego udziału na każdym etapie tego postępowania – zapoznania się i wypowiedania co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W przypadku procedury sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, każdy zainteresowany ma możliwość uczestniczenia w przygotowaniu tego dokumentu, w tym wypowiedania się co do treści projektu, składania wniosków w wyznaczonym terminie i uczestniczenia w konsultacjach społecznych. Procedura planistyczna służy zapewnieniu partycypacji społecznej, a także ochronie interesu

publicznego i interesów prywatnych w planowaniu przestrzennym. Dodatkowo należy wskazać, że nowelizacja upzp wprowadziła nowe przepisy dot. konsultacji społecznych, których celem jest zwiększenie wpływu społeczeństwa na decyzje podejmowane w procesie uchwalania aktów planowania przestrzennego.

Reasumując przywołane powyżej przepisy pozostające we właściwości ministra ds. budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa regulują kwestię dopuszczalności oraz określają wymagania, jakie należy spełnić w przypadku zamiaru prowadzenia hotelu pracowniczego w budynku o innym przeznaczeniu, np. w budynku mieszkalnym jednorodzinny.

Odnosząc się do pytania drugiego w kwestii przeciwdziałania nielegalnym zmianom sposobu użytkowania obiektów budowlanych lub ich części należy wskazać, że wszelkie wątpliwości dotyczące zgodności zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części z przytoczonymi powyżej przepisami, w tym spełnianie ustalonych wymagań technicznych dla budynków, należy zgłaszać do właściwych miejscowo organów nadzoru budowlanego, które kontrolują stosowanie i przestrzeganie przepisów prawa budowlanego.

W tym miejscu można także zwrócić uwagę na obowiązujące już przepisy w zakresie możliwości nakładania kar. Zgodnie z art. 93 pkt 9b ustawy Pb, kto zmienia sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części bez wymaganego zgłoszenia albo pomimo wniesienia sprzeciwu podlega karze grzywny. Zgodnie z art. 94 ustawy Pb orzekanie w sprawach o czyny, określone w art. 93, następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860). Na podstawie § 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2002 r. w sprawie nadania pracownikom organów nadzoru budowlanego uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. poz. 1423) pracownicy organów nadzoru budowlanego są uprawnieni do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 93 ustawy Pb. Tym samym, jeśli pracownicy organu nadzoru budowlanego ustalą, że ktoś dokonał nielegalnej zmiany sposobu użytkowania, są uprawnieni do nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego.

W przypadku wątpliwości co do prawidłowego załatwienia sprawy przez ww. organy strona postępowania ma prawo do zaskarżenia wydanego rozstrzygnięcia do organu wyższego stopnia na zasadach określonych w Kpa, a po wyczerpaniu administracyjnych środków zaskarżenia – do sądów administracyjnych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.).

Natomiast w przypadku negatywnej oceny działalności podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa oraz jego pracowników i funkcjonariuszy przysługuje prawo wniesienia skargi, w trybie określonym w przepisach Działu VIII Kpa. Zgodnie bowiem z art. 227 Kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Odnosnie do pytania trzeciego dotyczącego wzmocnienia kompetencji powiatowego inspektora nadzoru budowlanego stwierdzić należy, że uprawnienia organów nadzoru budowlanego wynikające z ustawy Pb w zakresie kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego (w kontekście bezpieczeństwa oraz zgodności użytkowania z przepisami prawa budowlanego) są wystarczające. Jeżeli ww. wzmocnienie miałyby dotyczyć dofinansowania czy zwiększenia etatów, to należy podkreślić, że MRiT

i GINB wspierają inicjatywy służące poprawie warunków pracy i płacy, a przy tym usprawniające realizację obowiązków służbowych.

Podkreślenia wymaga także, że niezależnie od przyjętych uregulowań prawa administracyjnego przepisy te nie zastąpią poszanowania zasad współżycia społecznego. Dlatego mieszkańcy, którzy sprzeciwiają się przekształcaniu domów jednorodzinnych w kwatery pracownicze lub inne formy zakwaterowania zbiorowego, mogą dochodzić swoich praw na drodze cywilnej. Zgodnie natomiast z art. 144 Kodeksu cywilnego właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl,

tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji.

2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz.U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2022 r. poz. 990 ze zm.).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.